

Over- en woordenspel.

(Vrij naar Leo Vroman, en met dank aan Darwin).

Sissend aan dovemansoren zoekt de slang
door de krochten van het brein z'n gang:
een krinkelend zinderend neurozootje,
op zoek naar Eva's lokkend appelblootje.
In de hersenpan woelt wellustig een zenuw;
de alarmbel verstoort nu nerveuzig en ruw
de rust van het paradijs. Een schone droom
schuurt langs de kale, harde hersenboom.
Ergens, diepweg in zo'n grijze zenuwcel,
huist de kiem van een eigenaardig gezwel.
Hij kronkelt zich in het knagend geweten:
Op de wankele troon van goede wil gezeten,
regelt hij glimgrijnzend nochtans 't overspel.

* * *